

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס: 03-5163093
המאשימה;

- נ ג ד -

1. **בנימין נתניהו**
באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן, דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר
מרחוב הארבעה 28, תל אביב
טל: 03-7155000-03-03 פקס: 03-7155001
ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין
מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל: 03-5333313 פקס: 03-5333314
2. **שאול אלוביץ**
באמצעות עוה"ד ז'ק חן ויהל דאר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל: 03-6932077, פקס: 03-6932082
3. **איריס אלוביץ**
באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902
טל: 03-6932077, פקס: 03-6932082
4. **ארנון מוזס**
באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג
מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902;
טל: 03-6099914, פקס: 03-6099915

הנאשמים;

בקשה לקיום דיון בעקבות תגובת המאשימה מיום 9.9.2021

בית המשפט הנכבד מתבקש לקיים דיון בתגובת המאשימה לבקשת הנאשמים לעניין השלמת חקירה לעד התביעה אבי אלקלעי.

אלה נימוקי הבקשה:

1. הנאשמים 2-3 מצטרפים לאמור בבקשת נאשם 1 מיום 9.9.2021, שבאה בתגובה לתשובת המאשימה שהוגשה באותו היום. על האמור שם, המצדיק דיון ב"הודעת" המאשימה על כוונתה לקיים השלמת חקירה לעד אבי אלקלעי, נבקש להוסיף את הדברים הבאים.
  2. תגובת המאשימה מיום 9.9.2021 משקפת היפוך יוצרות ביחס לסמכויות המוקנות למאשימה מחד ולבית המשפט הנכבד מאידך.
  3. מושכלות ראשונים הם כי זכותו וחובתו של בית המשפט הנכבד לנהל את המשפט, וכי סמכות זו משתרעת לא רק על סמכויותיו המעוגנות בחקיקה אלא גם אלה הנגזרות מסמכותו הטבעית: " על כל עניין המתרחש בבית המשפט או מחוצה לו והקשור למשפט" [כבוד השופט (כתוארו אז) אהרון ברק בבג"ץ 305/89 שמחה ניר נ' בית משפט השלום (לתעבורה) מחוז חיפה ואח'].
  4. בסעיף 36 לתגובתה, מצהירה המאשימה: "המאשימה מעריכה כי השלמת חקירה זו תוכל להתבצע במהירות וביעילות ללא עיכוב משמעותי של ההליך". מכאן, שאפילו למאשימה ברור שהשלמת החקירה עליה "הודיעה" לבית המשפט משיגה את גבול סמכויותיו של בית המשפט בניהול המשפט. שכן היא תביא, אפילו לשיטתה, לעיכוב. כאשר אלה הם פני הדברים, ברי כי לבית המשפט קנויה סמכות לקבל החלטה בנושא המשפיע על ניהולו התקין של המשפט.
  5. תפקידו של בית המשפט הנכבד הוא גם לשמור על זכות הנאשמים להליך הוגן.
  6. בתגובת המאשימה יש משום התרסה כלפי סמכויותיו הטבועות של בית המשפט וכלפי הנאשמים. בתמצית טוענת המאשימה כי תוך כדי ניהול משפט פלילי קנויות לה סמכויות לעשות ככל העולה על רוחה; לבית המשפט אין סמכות להתערב במהלכה; ו"זכויות הנאשמים" ימצאו ביטוי בכך ש"שמורות להם טענותיהם", תמיד לאחר מעשה, לאחר הפגיעה בהן.
  7. עמדה זו משקפת קריאה שגויה של פסיקת בית המשפט, ובכלל זה פסק הדין בעניין רותם. מדובר בתפיסה פסולה של מהות ההליך הפלילי, מגבלותיה של המאשימה בגדרו, ותפקידו של בית המשפט במסגרתו.
  8. התנהלות זו, של מחילה על זכויות הנאשמים בהליך דנן מאפיינת את התנהלותה של המאשימה עד כה.
  9. לא נעמוד כאן על מכלול טענות ההגנה בהקשר זה אלא רק על שתיים מהן הרלבנטיות במישרין לסוגיה שעל הפרק:
- הראשונה, אי העברת חומר חקירה, חשוב ורלבנטי מאין כמוהו להגנת הנאשמים. מחדל שהיקפו ומשמעותו העצומים, התברר לאחר תחילת המשפט והביא לעיכוב. כל זאת שעה שמשך חודשים היסטה המאשימה על מנת שההגנה לא תשים לב שמצויות בידיה התכתבויות רלבנטיות ומהותיות

לליבת המחלוקת בתיק. חומר חקירה זה שהתגלה במקרה הוביל לעוד חומר חקירה עצום בהיקפו שכלל לא הופק מחמת כישלון יסודי בפיקוח ובקרה של הפרקליטות על עבודת המשטרה. בדיוק כפי שטענה ההגנה בבקשות לגילוי חומר חקירה.

השניה, בחירתה השרירותית של המאשימה להתחיל את המשפט דווקא בפרשה הגדולה ביותר "פרשת 4000" למרות הערות בית המשפט בעניין זה ובקשות הח"מ, בתואנה שברצונה להביא לעדות כמה שיותר מהר את עדי המדינה בתיק. נימוק שהתברר כנימוק סרק.

10. כשליה של המאשימה, הם שהביאו את ההליך דנא למקום בו הוא מצוי היום. כל הפעולות שהיא מבקשת לעשות היום הן פעולות חקירה שניתן, ראוי וסביר היה לעשות במהלך החקירה, הרבה לפני הגשת כתב האישום וודאי לפי תחילת ניהול ההוכחות בפרשת "4000".

11. זו נקודות מוצא אחת שממנה מתעלמת המאשימה לחלוטין ב"הודעתה" השרירותית לבית המשפט ובתגובתה מיום 9.9.2021. נסיבות אלה מהן מתעלמת המאשימה כליל, צריכות להיות נגד עיני בית המשפט בבואו להכריע בשאלת העדר הסמכות הנטענת על ידי המאשימה ובבחינתו את טענות המאשימה בדבר ההצדקה לקיומו של הליך זה להשלמת החקירה בשלב זה של המשפט.

12. נקודת מוצא שניה ממנה מתעלמת המאשימה היא, כאמור בתגובתנו "להודעתה", החלטתו המהותית של בית משפט נכבד זה מיום 6.4.2021 בעניין ראיונות העדים.

13. השלמת החקירה מבקשת "לעקוף" החלטה זו. כזכור, לאור התנהלות המאשימה בריאיון העד שנערך לישועה, קבע בית המשפט, כי ככל שהמאשימה תבקש לחשוף עדים בריאיון ליותר מעשרה מסמכים שלא הוצגו להם בחקירתם, עליה להודיע על כוונתה זו להגנה, כדי שההגנה תוכל לפנות בבקשות מתאימות לבית המשפט.

14. ומה מזור מצאה לה המאשימה למתחייב מהחלטה זו? עקיפתה באמצעות השלמת חקירה שאינה עומדת בדרישות הדין ועוקרת מתוכן את החלטת בית המשפט. עוד מגדילה המאשימה וטוענת, כי בית המשפט שאת החלטותיו היא מנסה לעקוף, הוא חסר סמכות ביחס להתנהלותה זו. מובן מאליו שאת שיטתה זו של המאשימה יש לדחות. שהרי מה ערך יש להחלטות בית משפט, אם למאשימה תינתן האפשרות לעקוף שלא כדין.

15. כאשר מתייחסים לנקודות המוצא האמורות, עולה ביתר שאת האופן חסר ההצדקה שבו מבקשת המאשימה לעשות שימוש "בסמכויותיה" לפי סעיף 61 לחסד"פ, אשר זכה לפרשנות של הגורם הבכיר ביותר בתביעה. פרשנות שמחייבת אותה עצמה.

16. תגובת המאשימה אינה מתייחסת להנחיית פרקליט המדינה ולסייגה, למעט הפניה לסעיף 6 שהוא סעיף כללי.

17. לא לחינם מתעלמת המאשימה מההנחיה, מהנסיבות המפורטות בה המאפשרות השלמת חקירה (שלשיטת הנאשמים דורשים עדיין את אישור בית המשפט) ולסייגים המפורטים בה.
18. כך למשל מתעלמת המאשימה מסעיפים 7 ו-8 להנחיה. למקרא סעיפים אלה ברור שבמקרה דנא, לא קמה הצדקה, אפילו לא מרוחקת, להשלמת חקירה.
19. כך, ורק למשל, מנחה פרקליט המדינה בסעיף 8 להנחיה: "במסגרת השיקולים להורות על השלמת חקירה, יינתן משקל לשאלה האם ניתן היה בשקידה סבירה לבצע את פעולת החקירה טרם הגשת כתב האישום, בנסיבות בהן ניתן וצריך היה לצפות ולהעריך את נחיצותה של החקירה טרם הגשת כתב האישום, ולא התחדש דבר בהקשר זה, הרי שככלל לא תבוצע השלמת חקירה למעט בנסיבות חריגות" (ההדגשה שלנו, הח"מ).
20. ובכלל – קיימת אצל הנאשמים התחושה כאילו המאשימה מבקשת לנהל את ענייניה ככל העולה על רוחה. כאילו לא הוגש כתב אישום וכאילו לא בית המשפט הוא זה שאמון על הבטחת קיומו התקין והיעיל של המשפט תוך שמירה על זכויות הנאשמים להליך הוגן.
21. המאשימה מתנהלת כלוחמת בזירה שמטרתה היא לנצח בכל מחיר. הדבר ברור כשמש ובולט גם בענייננו מקום בו התברר גודל מחדלה והיא לא בקשה לעצור, ולו לרגע, על מנת לברר את משמעות החומר החדש, העצום בהיקפו, לטענתיה התקדימיות.
22. הדבר בולט גם נוכח כך שהיא מתעלמת לחלוטין מהעובדה שהיא זו שבמחדליה הביאה למצב זה, כאשר היחידים שנדרשים לשלם את מחיר המחדלים האמורים הם הנאשמים.
23. הדבר בולט עוד כאשר במקום לקחת אחריות על מחדליה, מוצאת ההגנה את עצמה כשהיא מותקפת על ידי התביעה על שהיא מהינה לעמוד על זכויותיה.
24. אכן, מדובר בטענות קשות. אולם, בניגוד לנטען בתגובתה של המאשימה, אין ראיות מהן להטען ולהישמע. בהינתן השתלשלות העניינים עד כה, דרך הילוכה זה של המאשימה צריך להטריד לא רק את הנאשמים שחיהם מוטלים במשפט זה על הכף.
25. מטעמים אלה, מן הדין ומן הצדק להורות על קיום דיון במעמד הצדדים בשאלה זו של השלמת חקירה אותה מבקשת המאשימה לערוך. במסגרת הדיון יוסיפו הנאשמים טעמים מדוע יש לבית המשפט סמכות להורות למאשימה להימנע לעשות כן ומדוע, לגופו של עניין, מדובר במהלך שאינו מוצדק בנסיבות העניין, בוודאי באופן בו מבקשת המאשימה לערכו.

יהל דאר, עו"ד

נעה פירר, עו"ד
ב"כ נאשמים 2,3

מיכל רוזן עוזר, עו"ד
חן, יערי, רוזן עוזר ושות', ב"כ נאשמים 2,3

ז'ק חן, עו"ד

מוצ"ש, 10 בספטמבר 2021
ה' בתשרי, תשפ"ב